

Müslüman Erkek

Nureddin Yıldız'ın 26.11.2017 tarihli (308.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Bir belediye, fabrika veya işyeri nasıl idare edilir diye düşündüğümüz zaman herkesin bilebileceği gibi mesela belediyede yüz kişi çalışıyorsa bunların idarecisi, alt müdürleri, şefleri vardır. Bir fabrikada on işçi olur, biri şeftir, bir başkası muhasebeye bakıyordur.

Bu dünya düzeninde birden fazla insanın olduğu her yerde bir yönetici gerekir. Aksi takdirde orada iş yürümez. Belediyede mesul biri müdür olmadığı zaman iş de yapılmıyor demektir. Hiçbir fabrika hatta atölye, on işçinin başında bir kişinin diğerlerine emir verecek yetkiyle orada bulunmaması hâlinde başarıyla yürümez. Yirmi doktoru, hastaları iyileştirmeleri için bir hastaneye koyduğunuzda başlarına yönetici tayin edilmedikçe ne hasta iyileşir ne de onları orada tutabiliriz.

Çünkü kanun şöyledir: İnsan tek olduğunda çok iş yapabilir. Kendinin amiri olduğu zaman sorun üretmez. Ama birden fazla insan bir arada ise onların yönetilmesi gerekir. Bu kesinlikle böyledir. Dünyada bunun ikinci bir yolu yoktur. Muhakkak bir yolla yönetici koyulmuştur. İki saat sürecek bir otel toplantısı için bile yönetici ve sorumlu sayısı birden fazla olabilir; sesin, görüntünün, düzenin ayrı ayrı sorumluları vardır.

Aile ocağı küçük bir devlettir. Hatta bütün devletlerin en küçük özeti ailedir. Ve aile de bir kişiden fazla olanın bir araya gelmişidir. Eğer bir işyerinde bir kişinin yönetici olmadığı durumun imkânsızlığını kabul ettiysek -ki bu yerlerde sekizden beşe kadar çalışılır- aynı şekilde ailenin de muhakkak bir sorumlusu olması gerektiğini kabul etmek gerekir. Aksi takdirde aile; kendi içinde huzursuzluk terörü üreten, devletin-toplumun-insanın çekirdeği olduğu hâlde insanlığı tahrip eden ve bundan dolayı da toplumu çürüten kurum hâline gelir.

Allah, insanlar fabrika-belediye-bakanlar kurulu kurmadan önceleri, aileli bir dünya yaratmış ve yarattıklarını da herkesten iyi bilmiştir. Bildiği için de insanlığın ve toplumun özü olan aileyi başsız bırakmamış, bir şef tayin etmiştir. Bu şef ailede erkektir. Yani babadır, kocadır.

Bugün İslam'la oynanırken ve Allah'ın kurduğu şeriat düzeni yok edilmeye çalışılırken kimse 'camileri yeryüzünden kaldıralım' diye bir hamle yapmıyor. Çünkü camiye kaldırarak ya da bir zamanlar yapıldığı gibi ahıra çevirerek İslam'ın köklerinin kurutulamayacağını artık herkes anladı. Kur'an'ı yasaklamanın da daha fazla Kur'an aşkı doğurduğu görüldü. Ama İslam'ın hayata şekil veren kurallarıyla oynandığında, koca gövdeli ağaca rağmen köklerine zehirli su akıtılınca ağacın tepeden itibaren kuruyacağı bilindiğinden, Allah'ın topluma ve insana şekil veren temel emirleriyle oynamayı tercih etmiştir küfrün hâkim güçleri. Bunlardan bir tanesi de bizim dikkatimizi çekmiyor olsa bile aile düzeni için Allah'ın koyduğu, erkeğin aileden sorumlu olması kuralıdır.

Bunu önceleri erkekle kadının eşit olması talebini dillendirerek yaptılar, sanki eşit değıllermiş gibi. Yıllarca bu propaganda sürdü. Şimdi de zalim ve terörist bir erkek türesin diye eşitlikten de vazgeçildi, kadının hükümsiz olduğu bir düzen dayatılmaya başlandı: Kadın hükümsiz, kadın ne derse o yapılsın, erkeğin içinden ona muhalefet etmek düşüncesi bile geçse erkek idam edilsin, vatan haini olsun... İçinde bulunduğumuz dönemde yaşanan manzara böyledir.

Batı'nın, kendisinde olduğu gibi anasız ve iffetsiz bir toplum bizde de olsun diye dayattığı baskıya karşı son bir kişi de kalsak tıpkı Allah'ın birliğini haykırmayı imanımızın gereği bilip uygulayacağımız gibi, Allah Teâlâ'nın aile konusundaki açık ve tartışmasız kanununu da konuşacağız. Bütün hocalar sussa, bütün tefsir akademisyenleri bazı ayetleri yok kabul etseler, insanlar tek tek hapishanelere doldurulsalar bile Nisa suresinin 34. ayet-i kerimesini tıpkı "Allah birdir" der gibi tekrar etmek zorundayız:

“Erkek ailenin sorumlusudur.”

Doğup toprağa ayak bastığımız gündən beri biliyor ve söylüyoruz ki Kur’an’ın bir ayetini inkâr etmek, tamamını inkâr etmek kadar küfürdür. Allah Teâlâ’nın aile için koymuş olduğu bu kanunu, Müslüman erkeğin ailedeki huzurun ve varlığın temsilcisi durumunda olması kuralını, Allah’ın emri olduğu sürece -ki böyle kalacaktır- tartışma konusu yapamayız. Bugün bize Nisa suresinin 34. ayetini ‘başka türlü’ anlamayı, yok kabul etmeyi, zamanımızdaki bazı gerekçelere dayanarak ayetin görmezden gelinmesini teklif edenler yarın aynı tavrı cuma namazı için de göstereceklerdir.

Erkeğin ailede sorumlu olduğu ayetinin kaldırılması teklif edilebildi ama belediye başkanı seçildiğinden beri zulmetmekle meşhur olan birinin duyulması üzerine belediyelerin kaldırılmasının teklif edildiğini hiç duymadık. Çünkü belediye başka türlü idare edilmez. Bir fabrikada, herhangi bir işyerinde hatta pazarlarda dahi şefler bulunuyor ve bunlardan birinin zulmettiği duyulunca artık o şefliğin kaldırılmasından söz edilmiyor. “İşyerlerindeki şeflikler kaldırılın çünkü geçen sene bir işyerinde iki işçiye haksız mesai yaptıran bir şef tespit edilmiş” denmiyor. Zira işyerinin başka türlü işlemeyeceği biliniyor. Öyleyse ne yapılıyor? Zulmeden şef görevden alınıyor. Zulüm gören işçi de mahkemeye gidiyor, zulmedilip fazladan çalıştırıldığını beyan ediyor ve mesaisini geri alıyor. Yani zulüm olmaz diye bir iddia ortaya atılmıyor; zulüm olabiliyor ama zulmün karşısında kanun da mazlumu koruyor.

Müslümanlar, erkekler kadınlara zulmediyorlar diye Nisa suresinin ayetini kaldırmaya yanaşırlarsa bunun arkasından her konu başlığından sonra bir şeyleri kaldırmaya mı yanaşılacaktır? Ortada bir zalim varsa terbiye edilmesi gereken, zalimdir. Zalim elbette olur, zaten dünya zalimin cirit attığı yerdir. Zalimin eli bağlanmalı; ama Allah’ın hükmüyle oynanmamalıdır. Müslümanlar olarak kendimize gelmek zorundayız. Bu ayete sahip çıkıldığında karşısında bütün basın ordusunu bulması, bir Müslüman’ın imanının gereğini yerine getirmesine engel değildir. Becerip bunu dillendiremeyen, hiç değilse susar ve dillendirebilene dua eder. Ama bu ayetin veya başka bir ayetin/surenin sorun teşkil ettiğini söylemek neyin nesidir? Kur’an beşerin kanunu mu zannediliyor ki kamuoyundan tepki geldi diye yürürlükten geri çekilecek? Üstelik bu, Nisa suresinin 34. ayeti, anlam olarak yanlış anlaşılma ihtimali olan bir cümle de değildir. Gayet açıktır ve Arapça bilen herkesin anlayacağı şekildedir: Evin sorumlusu erkektir.

Erkek zalim olursa mazlum kadının ses çıkarmaması gerektiği yazmıyor bu ayette. Fabrikada şef de işçi de olsa herkes kanunun yönlendirmesine göre iş yaptığından, şef hata yaparsa şefliği gider ama şeflik sistemi yine devam eder. Çünkü başka türlü orada iş yapılması mümkün olmaz. Yirmi işçiyi bir fabrikaya doldurmakla iş yürümez, birisi onları yönlendirmelidir. Ailenin parçalanmasını istemek için, yani Batı’daki gibi ailesiz, iffetsiz, ahlaksız, kadını rezil eden hayatın bir yere aktarılabilmesi için önce işletmenin dağıtılması gerekiyor.

Allah’ın kurduğu düzende işletmenin bir sorumlusu vardır. O sorumlu kişi olan erkek dünyada şeriata karşı, ahirette de hesap vermek üzere sorumludur. Görev ona bu şartla verilmiştir; bıyıkları olduğu için değil, Allah onu yetkili kıldığı için. Ve bu ona artı puan getirmez, artı sorumluluk getirir.

İnsanın elinde yetki olsa da seçme hakkı bulsa hiçbir akıllı erkeğin sorumluluk almaması gerekir. Kadının nafakası, çocuklarının nafakası, hayat standartları, ibadetlerin yerine getirilip getirilmediği hep erkekten sorulacaktır. Müslüman bir fert olarak hesap yerine gidecektir ama altı nüfuslu ailedeki diğer beş kişinin hesabı da ondan sorulacaktır. Bu neticede hukukî bir sorumluluk ve erkeğin başına bela aldığını düşünene kadar riskli bir pozisyon. Herhangi bir fabrikada “şef tayin edildiğinden beri keyif sürüyor, fabrikaya da uğradığı yok” denen bir şef var mı ki ailede bu mümkün olsun?

Allah, erkekleri ailede sorumlu olarak tayin ettiğini buyuruyor. Çünkü erkekler çalışacaklar, sonra da hesabını vereceklerdir. Bunu ayet böyle izah ediyor. Ailede sorumludurlar, kadını sömürmeleri için değil. Müslüman erkek, mesuliyetten omuzları çökmüş erkektir. Müslüman erkek, kendi derdi kadar hanımının derdinden dolayı da uykusuz kalmış erkektir. Müslüman erkek, sömürgeci İngiliz gibi genç kızını çalıştırıp evin masraflarına ortak eden bir zalim değildir. Kadını eziyet olmasın diye bakkala bile göndermeyen, hamallık yapan ama ağalık yapmayan erkektir Müslüman erkek.

Birisi çıkıp bu pozisyonu sömürmüş olabilir; tıpkı imamlık görevinde bulunan birinin babası ölen kimseye ölünün ruhu için Kur'an okumayı parayla teklif ederek sömürmesinde olduğu gibi. Bunun çaresi imamlığı kaldırmak değildir. İnşaat yapacak birinden rüşvet isteyen başkan yardımcısı yüzünden başkan yardımcılığı mı kaldırılıyor yoksa o başkan yardımcısı mı?

Müslüman erkeğin zalim olduğu pozisyonlar yaşanabilir hayatta; Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem böylesini eliyle itmiştir ve onların "sizin iyileriniz olmadığını" buyurmuştur. Kadınlar gelip Efendimiz aleyhisselama kocaları tarafından tartaklandıklarını şikâyet edince, Efendimiz aleyhisselam "ne yapayım, bunlar aile içi meseleler" buyurmamıştır. Bilakis şöyle söylemiştir: "Bakınız, kadınlar evime gelip hanımına sizin onları dövdüğünüze dair şikâyette bulundular. Bakınız, böyle yapanlar sizin Müslümanlıkta iyi olanlarınız değildirler." Bıyıkların kalın olabilir ama kalın bıyığın, sert sesin, ağaca tavırların, patronca edaların Resûlullah aleyhisselamın seni elinin tersiyle itmesini engellemez.

Erkeğin eşine zulmetmesiyle ilgili bir başka şikâyet kendisine ulaştığında net bir tavırla ayağa kalkarak, "ben dövmüyorum, bana kıyamet gününde yakın olmak isteyen dövmeyecektir" buyurmuştur. Bu kadar basittir. Kişi, Allah'ın ona verdiği Müslüman erkek rolünü hakkıyla kullanmalıdır. Boşamayı istemek, boşanmak bir haktır ama zulmetme hakkı kimseye verilmiş değildir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, "onlar sizin iyileriniz değildirler" demesinden daha büyük bir tehdit olabilir mi? Bu aslında açıkça, "sen adam değilsin" demeye gelir.

Adamlık, kullukta yükselmektir; ağalıkta değil. Müslüman erkek, erkekliliğini Müslümanlığına takviye için kullanır; zevkine ve despotizm meyline hizmet için değil. Zira mümin erkek-kız-delikanlı-kadın; kim olursa olsun herkes Allah'ın kuludur. Herkes 'lâilâhe illallah Muhammedun Resûlullah' dediği ve iman ettiğine göre evde nihayetinde şef olsan, müdür olsan ne değişir; sonuçta diğer herkes gibi sen de sabah namazına kalkacaksın, sen de mezara girdiğinde yaptıklarından sorumlu tutulacaksın. Üç günlük dünya için ebediyen cehennemde kalmayı göze almamak gerektiğini bilmeli, ne Allah'ın emrinden taviz vermeyi göze almalı ne de emri suistimal edecek profili sergilemelidir.

Müslüman bir erkek, Allah'ın verdiği ev yönetme görevini sorumluluk olarak görür. Bir diktatorya kurma fırsatı ele geçirmiş değil, mesuliyetinin gereğince uykusu kaçmış olmalıdır. Kendisi için hesap yerinde dikilecekti, bir de dört kişilik ailesi için dikileceğini düşünür. Kadın ve çocuklar da Allah'a kulluklarının hesabını vermek için mahşerde huzura çıkacaklarını, bir de buna ilaveten Allah'ın onlara hizmet için gönderdiği şefin onlar uğruna uykusuz kalmasının hesabını üzerine eklediklerini düşünürler. İki açıdan da bakıldığında kulluk budur.

Bu çizgilere dikkat edilemediğinde kâfirlerin oltasındaki yeme takılmak işten bile değildir, Allah muhafaza buyursun. Müslüman erkek bir zalime dönüştüğünde, şeytanın kadına 'zalimden kurtulmak için' önerdiği teklifler cazip hâle gelir. Kadın da Allah'ın onun emrine ve hizmetine verdiği erkeği duygusallığı veya başka araçlarıyla sömürmeye kalktığında erkek sokağa kaçar. Erkek zalimliğini haklı görmeye yeltenir ve her iki durumda da kaybeden ikisi olur, ne kadın ne erkek tek başına bir kazanç sağlamaz. Ailedeki her türlü çatırdama, zulüm ve 'teröre meyil' neticede Müslüman toplumun ve insanlığın kaybıdır.

Allah Teâlâ, dünyadaki her şeyden çift yarattığını haber vermektedir:

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ

Bir çiftten oluşan aileyi kaldırmak mümkün olmadığı gibi düzensiz bir aile kurmak da imkânsızdır. Bundan sonra ailenin varlığının olmaması gerektiğini söylemek absürttür, hayvanlarda bile çift olma gerçeği gözlemlenebilir. Çift olma gerçeği de beraberinde birinin yönetici olma mecburiyetini getirmektedir. Bu noktada Allah, hakkı ve görevi erkeğe vermiştir –erkeğin omzu daha kalındır ve daha çok yük kaldırabilir diye. Fakat Allah'ın 'erkek' veya 'kadın' tercihi söz konusu değildir, Allah bir 'kul'unu tercih eder ve yarattıktan sonra onun asi olduğuna/olmadığına bakar. Allah'a göre erkekler veya kadınlar bir puan önde değildirler. Hiçbir erkek, cinsinin kadın cinsinden daha üstün olduğu iddiasında bulunamaz. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ile diğer peygamberler üstündürler ama üstün olan erkeklikleri değildir, peygamberlikleri üstündür ki zaten erkeklerden de üstündürler. Mesela İbrahim aleyhisselamın konumunun değerliliği kadınlardan üstün olmasından ileri gelmez; hem kadınlardan hem erkeklerden üstündür. Değerli olan peygamberliğidir.

Aynı şekilde Allah Teâlâ, Kur'an-ı Kerim'inde hem erkekleri hem kadınları zikrederek herkesin ona kul olduğunu bildiriyor. Bu durumda kimsenin birbirine boynuz toslama hakkı yoktur. Kul, fani ve ölüme mahkûm olan Müslüman erkek, sorumluluğunun ağırlığının bilincinde olmazsa bu şuurdan uzaklaşır. Bu konum sebebiyledir ki gayet iddialı olarak, aileyi ayakta tutanın sevgiden çok idare kabiliyeti olduğunu söylemek gerekir. Aşk ve sevgi ne kadar yüksek seviyede olursa olsun sürekliliği sağlayan idaredir. İdare edilemeyen bir ailede yüksek dozajlı aşk ve sevgi bile kendi başına bir sorun teşkil eder. "Aşkımın karşılığını bulamadım" en yaygın boşanma gerekçelerinden biridir.

Allah rahmet etsin, Ömer bin Hattab radiyallahu anha gelip karısını şikâyet eden bir adam, "karım başıma kaya gibi bir söz yuvarladı, yüzüme baka baka 'seni sevmiyorum' dedi" diye söylemiş. Müminlerin emiri, eşini de çağırmasını söyleyince kadın gelmiş. Ömer radiyallahu anha ona bu sözü söyleyip söylemediğini sormuş. Kadın doğrulayınca da Ömer radiyallahu anha nedenini merak etmiş. Kadın, "durup dururken, 'hâlâ âşık mısın bana' dedi, ben de 'geçti o günler' yollu bir cevap verdim, onu nasıl olup da sevmeyebileceğimi söyleyip beni dövdü" demiş.

Ömer radiyallahu anha bu cevap üzerine tarihî bir söz söylemiş: "Evler aşkla yürümez, Müslümanlık ve aile soyunu koruma gibi yüksek değerlerle yürür."

Yuva, evet, aşkla başlar. Ama tartışmalar başladığında aşkın yerine nefretler, hesaplar, gerekçeler... gelir de gelir. Evlerimizi kuru bir aşkla ayakta tutmak mümkün değildir. Ciddi bir idare kabiliyeti ve heyecan lazımdır. İdare kabiliyetini kaybeden erkek evini dağıtır. İdare edilme ve edebilme kabiliyetini yitiren kadın da yuvasını dağıtır. Bugün dizi-film sahnelerinde izlenenleri hayatın gerçeği zanneden aklı kit insanlar yüzünden aileler dağılmaktadır. Her gördüğünü almak isteyen çocuğa döndürdüler ailelerimizi. İnsanın şartlarına, kabiliyetine göre ailesi olmalıdır. Filmlerde görülenler hayal olduğundan dolayı filmdirler zaten.

Müslüman ev düzeninde erkeğin sorumlu konumda olmasının yanında kadının da sorumlu olduğu unutulmamalıdır. Hadis-i şerif, kadını evinin ve eşinin emanetinin sorumlusu olarak önümüze çıkarmaktadır. Herkes kendi alanında sorumludur, herkes kul olduğundan dolayı. Erkek ve kadın birbirlerinin ağası değildirler. Biri arkasına kanunları alıp diğeri de Allah'ın kitabını ileri sürdüğünü iddia ederek birbirlerini sövmeleri durumunda kaybeden insanlıktır, toplumun çekirdeğidir. Kadın da erkek de mahşer günü çırılçıplak dirilecek, hesap vermek üzere Allah'ın huzuruna çıkacaktır.

Resûlullah aleyhissalatu vesselam Efendimiz bir gün dışarıdaki yolculuğundan Medine'ye yaklaşırken, şehri tepeden görecekti bir mevkiye konaklamıştı. Efendimiz'in şehri yukarıdan izlediği bu esnada ne buyuracağını merak ederek bekleyen ashab-ı kirama, ümmetinin hâli ve geleceğiyle ilgili bir tefekküre daldıktan sonra şöyle buyurdu: "Vay ümmetimin başına gelecek belalara! Vay Araplar'ın çekeceklerine!" Ardından da şöyle buyurdu: "Yağmur yağdığında şu evlerin çatılarına nasıl yağmur damlaları iniyorsa ilerde ümmetimin evlerine o şekilde fitneler ineceğini görüyorum. O gün vay ümmetimin hâline!" (Buharî, 7060)

Bugün o gün müdür, bilemiyoruz. Ama böyle bir gün için bizi uyardığını biliyoruz. Evlerimize böyle fitne yağıyor mu yağmıyor mu, herhâlde hepimiz bunun cevabını bilebiliriz. Akşamleyin mümin ve muvahhit karı-koca olarak oturan evlerden sabah olup çıkılırken şüpheli bir iman taşıyor olmasının ne derece mümkün olduğunun cevabını herhâlde herkes biliyor. Eve girdikten sonra birkaç saat içinde herhangi bir ayet hakkında şüpheye düşülüp evden çıkarken artık şüpheli bir iman sahibi olmak televizyonlar ve telefonlar sebebiyle son derece mümkündür.

Fitne yalnızca Siyonist bombardımanından ibaret değildir. İslam'ın orijinalliğine zeval getirme karakterinde olan her şey fitnedir. Müslümanlar olarak İslam'ın bize eşit muamelede bulunmasını istememiz de bir yönüyle İslam'la oynamaktır. Zira İslam eşitlik değil adalet dinidir. Erkekle kadını eşit tutsaydı İslam zulmetmiş olurdu. Çünkü doğuran kadın enayi, doğurmayan erkek sömürgeci durumunda olacaktı. Eşitlik sağlanacaksa erkekler de doğum yapmalı, çocuklarını emzirmeliydi. Adalet, doğum yapıp emzirene, ana şefkatiyle kucağına alana kendince; o sütü oluşturacak gıdayı kış günü inşaatta tuğla taşıyarak eve getirene kendince muamele etmektir. Çünkü yaratılırken birine kucağının yuva olacağı imkân verilmiş, diğerine kış günü inşaatta çalışacağı kabiliyet verilmiştir. Bunların ne biri göğsünde süt taşıdığı için üstündür ne diğeri ağır yük taşıyabildiği için faziletlidir. Mümin böyle inanır.

İnsanlar henüz bir apartmanın kuzey cephesinde oturanla güneyde oturanı arasındaki eşitlik sorunlarını çözememişken erkekle kadın arasında bir eşitlik ihtimali nasıl konuşulabilir? Erkek ve kadın arasında eşitlik değil, adalet sağlanır ve bunun sağlayıcısı Allah'tır. Boynuz kaldıranın ve solucan gibi alttan sokulanın önünü kesen de Allah'tır. Rabbimiz ve sahibimiz Allah'tır. İnsanlar dini sömürüyorlar diye dinden bir kaidenin kaldırılması imkânsızdır. Üç-beş kulu zulmetti diye zulüm Allah'a mal edilemez. Nihayetinde kanunlar da sömürülüyor ama onların bile sömürücülerine rağmen kaldırılmalarının konuşulduğu görülmez.

Arkasına İslam'ı aldığını söyleyerek zulüm sergileyen birinin yaptığı işe İslam'ı kirletecek bir kusur gibi bakılırsa bunda insaf olmaz. Bunu Müslümanlar söylerse burada insaf hiç olmaz. Hem Allah Teâlâ'nın emir buyurduğu sistem mi işlemektedir ki herhangi bir ayet hakkında artık yürürlüğü-geçerliliği olmadığı kanaatine varabilmek mümkün olsun. İnsanlar İslam'ın cenaze kuralları dışında bir kısmıyla ilgilenmemektedirler ki. Biraz da ramazanda şenlik, birkaç haftada dağıtılacak lokum, simit ve okunmuş su var...

Allah'ın dinine karşı haddimizi bilmediğimiz, kaidelerini parçalayıp kuşa benzettiğimiz faturalarını ödüyoruz. Mevcut rezaletimiz, dileriz Allah'tan ki bu haddimizi bilmememizin dünyada ödenmiş faturası olarak kabul edilsin ve bari ahirete taşınmasın. Kadınların feryat u figanının ahiret günü nasıl bir karşılık bulacağını göreceğiz. Zalim sadece sokak ortasında küçük bir çocuğu döven midir?

Rabbimiz en merhametli, en âdil, en insafli ve en tabii şeriatını göndermiştir. Kur'an'ın ve şeriatın tek bir kelimesi zulüm ihtiva etmez; ama keyif bozar, ona diyecek yoktur. Müslüman erkek veya kadın, 'Müslüman' kelimesini kendine layık gördüğü sürece zalim olmaz, ikisi de kul olur ve huzur içinde yaşarlar. Veya bunun dışına çıkarak belalarını ararlar.

Burada sözünü ettiğimiz hususlar, yarın Rabbimizin huzuruna çıktığımızda söylememişsek niye söylemediğimiz, yanlış söylemişsek neden doğru aktarmadığımız konusunda hesaba çekileceğimiz mevzulardır. Bunlar ne bir ideolojinin propagandası, ne desteklediğimiz bir grubun reklamıdır. Şeriatımızı, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi tanıtmaya çalışmak, arızasız biçimde bu hedefi gerçekleştirebilmek hedefimizdir. Rabbimizin inayetiyle maksadımız budur.

Söylenen her sözün ve yazılan kelimenin bir bedeli olabilir. Fakat bin dört yüz sene önce Efendimiz aleyhisselamın öğrettiklerini bugün birkaç senelik hapisten, medyada linç edilmekten korkarak,

susanlardan ders alıp öğretmez ve öğrenmezsek bu içten içe bir nifaktır. Öğretmekle sorumlu olduğumuz gibi öğrendikten sonra da artık bildiklerimizden sorumluyuz demektir.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.